

[Jønson.]

straffet med Fængsel derfor. Alt dette maa det ærede Medlem Hr. Olufson have Kendskab til.

Paa en Kongres, jeg besøgte for nogle Aar siden oppe i Oslo, boede jeg paa et meget pænt Hotel; men da jeg havde boet der i otte Dage, kom der en Dame ind til mig og spurgte mig, hvornaar jeg skulde rejse. Jeg syntes, det var et underligt Spørgsmaal; og jeg svarede, at jeg vidste ikke, hvornaar denne Kongres sluttede; men det kunde maaske vare en otte Dages Tid til. „Nej, for jeg skulde sige fra Herren, at vi vilde ikke have Dem boende her længe; for de Drikker jo ikke noget.“ Jeg svarede: „Ja, men bevares vel, det kan da ikke være Meningen, at jeg skal jages ud, fordi jeg selv tror, at der er Forbud.“ Dertil blev det svaret, at der var ikke Forbud paa det Hotel.

Jeg har ogsaa ved adskillige Lejligheder besøgt Restaurationer under disse Forhold, og jeg har været sammen med en eller anden, der har været kendt med Forholdene. Hvis man saa spurgte, om man kunde faa en Øl eller i værste Fald en Snaps til Maden, blev der svaret: „Det kan I godt faa; men hvis der kommer nogen ind, saa gør os den Tjeneste at stille det hen i en Krog eller ind under Bordet.“ Det er den Slags Ting, der kan forekomme, naar man har en Lovgivning, som Befolkningens Flertal er imod. Hvert andet Menneske, man kendte deroppe under Forbudet, havde en Flaske Brændevin i den ene Lomme og en Flaske Kognak i den anden Lomme.

Men der var Straf for den, der serverede Alkohol; og hvis man selv hældte det op i Kaffe, kunde man blive straffet med, jeg tror indtil 3 Maaneders Fængsel. Og det skete ret ofte, at en Restauratør standsede og saa paa en Gæst og tænkte: „Gud ved, om han ikke har en Snaps i Lommen.“ Saadan blev jeg en Gang spurgt: „Ja, saadan og saadan er Stillingen her i Landet. Bor De her?“ „Nej, jeg er fremmed.“ „Naa, ja, men saa vil jeg bare sige Dem, at De har ikke Lov til at drikke her; for det bliver jeg straffet for.“ Og jeg maatte svare: „De kan være ganske rolig; jeg skal kun drikke den Kop Kaffe.“

Saadan kunde jeg nævne mange mærkelige Forhold, som denne Lovgivning har fremkaldt. Jeg vil slet ikke tale om de ulykkelige Mennesker, man kunde se der-

oppe, som var fuldstændig ødelagte paa Grund af, at en hel Del af dem, som ikke kunde undvære disse Midler, selv producerede dem ved Hjemmebryggeri uden nogen som helst Kontrol, den reneste Gift, hvad man tydeligt og klart kunde se paa deres Ansigter, hvor Giften havde virket.

Der ligger just Faren. Vil man have Forbud paa dette Omraade, kan man dog ikke gøre det, uden at man skulde ansætte en Politibetjent i hvert Hjem og forbyde Folk selv at producere Brændevin, eller hvad jeg helst vil kalde det: Radium. Under Krigen har vi haft Folk, som er slaaet ind paa dette Omraade; og jeg har ogsaa haft Lejlighed til senere at tale med saadanne Mennesker og ved, at de eksisterer endnu i det smaa. Men at de kommer til at eksistere i langt større Udstrækning, hvis man gennemfører en Lovgivning som den her omtalte, det er der vist neppe Tvivl om.

Nu har der været talt om de 70 Mill. Kr.; og jeg ser, at den højtærede Indenrigsminister har udtalt, at den kommer vi nok udover; det bliver ikke saa vanskeligt. Men det vilde dog have været glædeligt for os andre, om den højtærede Minister havde gjort os det klart, hvorfra vi skulde faa dem. Det er senere af et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen — udtalt, at det vilde løbe op til en 85 til 90 Millioner; og jeg tror, det er rigtigt. Men det er ogsaa rigtigt, at man skaffer os mindst 14—15 000 Mennesker arbejdsløse, som nu er beskæftiget dels ved Produktionen og dels ved Forhandlingen af denne Vare. Det forekommer mig at være et Moment, der ogsaa maa tages i Betragtning, naar vi i Forvejen har et lille Hundrede Tusinde Mennesker, som ingen Beskæftigelse kan faa, ved Stillingen overfor et Lovforslag, hvis Gennemførelse vil ødelægge Eksistensmulighederne for Masser af Folk. Man kan sige, at det er Tidens Udvikling, og det kan vi tage os let; men jeg synes dog, at en Lovgiver har et kolossalt Ansvar overfor sine Vælgere, inden han afgiver sin Stemme for en Lov, som kan have saadanne Følger.

Endelig synes jeg ikke, jeg har hørt, at nogen af de ærede Medlemmer, der hidtil har haft Ordet, har talt om denne Lovs Administration. Man har talt om de 70 Mill. Kr., som vi efter min Mening ikke kommer saa let udover, saaledes som Landet er stillet nu. Men man har slet ikke talt om Administrationen; vi kommer jo